

Tájékoztató

a Munkavédelmi törvény kockázatértékeléssel kapcsolatos szabályainak megváltozásáról, és az előírások gyakorlati alkalmazásáról

A 2011. évi CXCI. törvény 175. § (1) bekezdése módosította a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.) 54. § (3) bekezdését a kockázatértékeléssel kapcsolatban. A módosítás értelmében a munkáltató a **kockázatértékelést, a kockázatkezelést és a megelőző intézkedések meghatározását** - eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában - **a tevékenység megkezdése előtt**, azt követően **indokolt esetben**, de **legalább 3 évente** köteles elvégezni.

- 1.) Amennyiben a kockázatértékelés 2008. 12. 31-ig elkészült, és (évenkénti) felülvizsgálata az elmúlt 3 évben egyáltalán nem történt meg, a munkáltató a kockázatértékelést, a kockázatkezelést és a megelőző intézkedések meghatározását 2012. évben köteles (újra) elvégezni.

Ha a 2008. 12. 31-ig elkészített kockázatértékelés dokumentumát a 2009., 2010. és 2011. években felülvizsgálták és nem fordult elő olyan – az Mvt. 54. § (3) bekezdésében nevesített, „indokolt eset”-nek minősülő – a technológiában, a munkakörülményekben stb. bekövetkező változás/változtatás, amely a kockázatértékelés újbóli elvégzését tette volna szükségessé, és a soron kívüli felülvizsgálat indoka sem állt fenn, a legutolsó felülvizsgálat időpontjától számított 3 éven belül kell elvégezni a kockázatértékelést.

Indokolt esetnek kell tekinteni - az Mvt. 54. § (3) bekezdése szerint - különösen az alkalmazott tevékenység, technológia, munkaeszköz, munkavégzés módjának megváltozását, illetve minden olyan, az eredeti tevékenységgel összefüggő változtatást, amelynek eredményeképpen a munkavállalók egészségét, biztonságát meghatározó munkakörülményi tényezők megváltozhattak - ideértve a munkaklíma-, zaj-, rezgésterhelést, légállapotokat (gázállapotú, por, rost légszennyezők minőségi, illetve mennyiségi változását). **Soron kívül** el kell végezni a kockázatértékelést, ha az alkalmazott tevékenység, technológia, munkaeszköz, munkavégzés módjának hiányosságával összefüggésben bekövetkezett munkabaleset, fokozott expozíció, illetve foglalkozási megbetegedés fordult elő, vagy a kockázatértékelés a külön jogszabályban meghatározott szempontra nem terjedt ki. Az 56. §-ban meghatározottak a kockázatértékelésben rögzítésre kerülhetnek.

Az Mvt. 2012.01.01-től hatályos rendelkezése szerint a kockázatértékelés indokolt elvégzésének a változásokra kell kiterjednie.

A kockázatértékelés újbóli elvégzése esetén a megelőzően elvégzett kockázatértékelés idején fennálló állapotot kell az eredeti tevékenységnek tekinteni, és ehhez képest kell a **munkakörülményi tényezőkben** bekövetkezett változást értékelni.

Amennyiben olyan változás/változtatás következik be, pl. az alkalmazott tevékenységben, a technológiában, a munkaeszközökben, a felhasznált anyagokban, a munkavégzés módjában, a munkaszervezésben, a munkavédelmi követelményekben, a műszaki fejlődésben vagy a munkavégzéshez szükséges munkavédelmi ismeretekben, amelyek hatással lehetnek a munkavállalók egészségét és biztonságát meghatározó munkakörülményekre, illetve a munkavégzésből és a munkakörnyezetből származó kockázatokra, akkor szükségessé válik a kockázatértékelés ismételt elvégzése. Erre nem lehet általános, minden munkahelyre érvényes szabályt meghatározni. A munkáltatónak, a munkavédelmi szakembernek, illetőleg a foglalkozás-egészségügyi szolgálatnak az adott munkahely, illetve tevékenység konkrét körülményei alapján kell megállapítania, hogy melyek azok a változások/változtatások, amelyek eredményeképpen a munkavállalók egészségét és biztonságát meghatározó munkakörülményi- vagy kockázati tényezők megváltozhattak.

A fentiek alapján a kockázatértékelés újbóli elvégzése indokolt lehet különösen:

- a) új munkahely létesítése, illetve új munkaeszköz (pl. gép, berendezés) üzembe helyezése esetén;
- b) meglévő munkahely, munkaeszköz átalakításakor, új helyre telepítésekor, valamint technológia- és termékváltás/-módosítás esetén, ha az átalakítás, illetve a változás/változtatás hatással lehet a munkavállalók egészségét és biztonságát veszélyeztető kockázatokra, illetve határértékkel szabályozott munkahelyi kóroki tényezők (pl. zaj, rezgés, munkahelyi légszennyezők) esetén az expozíció mértékére, jellegére (pl. folyamatos, szakaszos, periodikusan ismétlődő) vagy időtartamára.

- 2.) Abban az esetben, ha a kockázatértékelést 2009-ben készítették el és az elmúlt években nem történt meg a felülvizsgálata, a kockázatértékelést – a fentiek figyelembe vételével – 2012-ben újra el kell végezni.

Amennyiben a kockázatértékelés 2010-ben készült első alkalommal és nem fordult elő olyan változás/változtatás a technológiában, a munkakörülményekben stb., amely az Mvt. 54. § (3) bekezdése alapján „indokolt eset”-nek minősül és a soron kívüli felülvizsgálat indoka sem állt fenn, a kockázatértékelést 3 éven belül, legkésőbb 2013-ban kell elvégezni.

Abban az esetben, ha a „2010-es” dokumentum felülvizsgálata 2011-ben megtörtént, a soron következő kockázatértékelést legkésőbb 2014-ben kell elkészíteni.

2011-ben készült kockázatértékelési dokumentum esetén a kockázatértékelést legkésőbb 2014-ben kell újból elvégezni.

- 3.) 2012. január 1-jétől megszűnt a kockázatértékelés évenkénti felülvizsgálati kötelezettsége.

A munkavédelmi felügyelők a 2009-2011 közötti időszakban elvégzett/felülvizsgált kockázatértékelések „érvényességének” megállapításánál az értékelés/legutolsó felülvizsgálat időpontját veszik figyelembe a hatósági ellenőrzés során (a soron következő kockázatértékelés elvégzésének határidejét ettől az időponttól kell számítani). Elmulasztott évenkénti felülvizsgálat(ok) esetén a munkavédelmi felügyelő nem intézkedik, ezekben az esetekben is a 3 évenkénti kockázatértékelési gyakoriság az irányadó.

- 4.) 2012. évben csak azoknál a munkáltatóknál indokolt a **munkavédelmi hatósági intézkedés**, amelyek kockázatértékelés hiányában végzik tevékenységüket, vagy a kockázatértékelést 2008. 12. 31-ig készítették el és az elmúlt 3 évben nem gondoskodtak a felülvizsgálatról.

I. veszélyességi osztályba tartozó munkáltató esetén kockázatértékelés hiányában az Mvt. 82. §-ában nevesített eljárásnak is helye van (munkavédelmi bírság alkalmazása).

- 5.) A kockázatértékelések elvégzésének határideje meghatározását az alábbi táblázat segítheti:

A kockázatértékelés elkészítésének, vagy felülvizsgálatának időpontja					A kockázatértékelés esedékességének időpontja			
2008 vagy korábban	2009	2010	2011	2012	2012	2013	2014	2015
•					→			
	•				→			
		•				→		
			•				→	
				•				→

- 6.) Felhívjuk a figyelmet arra is, hogy a korábbi gyakorlatnak megfelelően, a kockázatértékelés során továbbra is **figyelembe kell venni** az egyes munkahelyi kóros tényezők (pl. zaj-, rezgésexpozíció, veszélyes anyaggal/keverékkel végzett tevékenység, rákkeltő anyagok, biológiai tényezők stb.) hatásának kitett munkavállalók védelméről szóló külön jogszabályokban meghatározott szempontokat is.

Az Mvt. 54. § (3) bekezdésében foglaltakhoz képest (3 évenkénti kockázatértékelési gyakoriság) **speciális** („eltérő jogszabályi rendelkezés”-t tartalmazó) **jogszabálynak** minősül többek között a foglalkozási eredetű rákkeltő anyagok elleni védekezésről és

az általuk okozott egészségkárosodások megelőzéséről szóló 26/2000. (IX. 30.) EüM rendelet, illetve a biológiai tényezők hatásának kitett munkavállalók egészségének védelméről szóló 61/1999. (XII. 1.) EüM rendelet is.

Az általános előírástól való eltérést, a **speciális jogszabályi rendelkezés** alkalmazását - egyúttal a gyakoribb kockázatbecslés/-értékelés elvégzését - a veszélyek, a veszélyeztetés várható bekövetkezésének valószínűsége és a következmények (egészségkárosodások, illetve megbetegedések) súlyossága, azaz a kockázati szint indokolja.

Az egyes munkahelyi kóroki tényezőkkel kapcsolatos legfontosabb speciális jogszabályi rendelkezések (külön jogszabályokban meghatározott szempontok) a kockázatbecslés/-értékeléssel összefüggésben:

a) *Veszélyes anyaggal/keverékkel végzett tevékenység*

Vonatkozó jogszabály: a munkahelyek kémiai biztonságáról szóló 25/2000. (IX. 30.) EüM-SzCsM együttes rendelet

5. § (1) *A munkáltató köteles a veszélyes anyagok munka közbeni alkalmazásából eredő kockázatokat felkutatni, megbecsülni és értékelni az Mvt. 54. § (2) bekezdésével összhangban. A kockázatbecslést az alábbiak figyelembevételével kell elvégezni*

- a) *veszély azonosítása,*
- b) *az expozíció-hatás (koncentráció/dózishatás) összefüggés elemzése,*
- c) *az expozíció becslése,*
- d) *a kockázat értékelése: minőségi, illetve mennyiségi jellemzése.*

(2) *A munkáltatónak a kockázatbecsléshez szükséges kiegészítő információkat be kell szereznie a gyártótól (importálótól), a forgalmazótól, illetőleg a beszállítótól (a továbbiakban együtt: beszállító). A kockázateértékelésénél figyelembe kell venni az 1. és 2. számú mellékletekben meghatározott határértékeket, valamint a már elvégzett egészségügyi vizsgálatok adatait is.*

(3) *A munkáltató a kockázatbecslés alapján a Kbtv. 19. §-ával összhangban, a 6-7. §-okban foglaltak alapján megelőző intézkedéseket fogantatosít. A kockázatbecslést dokumentálni kell. A kockázatbecslést újra el kell végezni, ha a munkahelyen, illetve a tevékenység végzésében olyan jelentős változások történtek, amelyek a korábbi becslést elavulttá teszik vagy foglalkozás-egészségügyi vizsgálatok teszik azt indokolttá.*

(4) *Amennyiben előre látható, hogy a munkavégzés jelentős többletexpozícióval jár, minden szükséges intézkedést meg kell tenni ennek elkerülésére és ezt a kockázat becslésénél figyelembe kell venni.*

(5) *Amennyiben a munkavégzés több azonos szerve, szervrendszerre ható, illetőleg több karcinogén, mutagén, reprodukciót károsító veszélyes anyag expozíciójával jár, az expozíciót az 1. számú melléklet 2.2. pontjában foglaltak szerint kell meghatározni.*

(6) *Korábbiakban nem alkalmazott veszélyes vegyi anyaggal tevékenység csak akkor kezdhető meg, ha a kockázat becslése megtörtént, és a kockázat*

kezelésére (elkerülésére vagy eltűrhető szintűre csökkentésére) a megfelelő intézkedéseket meghatározták, dokumentálták, illetve bevezették.

7. § (8) Amennyiben a munkavállaló határértékkel szabályozott veszélyes anyag hatásának lehet kitéve, a munkáltató köteles - az expozíció mértékétől, az anyag(ok) veszélyességétől és a technológia stabilitásától függő gyakorisággal - a veszélyes anyagok koncentrációját meghatározni és azt folyamatosan ellenőrizni.

b) **Rákkeltő/mutagén anyaggal végzett tevékenység**

Vonatkozó jogszabály: a foglalkozási eredetű rákkeltő anyagok elleni védekezésről és az általuk okozott egészségkárosodások megelőzéséről szóló 26/2000. (IX. 30.) EüM rendelet

4. § (1) Minden olyan tevékenység esetében, amelynek során feltételezhető a munkavállaló rákkeltővel történő expozíciója, a munkáltató köteles kockázatbecslést végezni, így

- a) a veszélyt azonosítani,
- b) elemezni az expozíció-hatás összefüggést,
- c) expozíció becslést végezni,
- d) értékelni a kockázatot (minőségileg jellemezni vagy mennyiségileg meghatározni).

(2) A kockázatbecslés szakszerű és pontos végrehajtása érdekében a munkáltató gondoskodik

- a) a rákkeltők azonosításáról,
- b) a rákkeltők koncentrációjának a légzési zónában (személyi, teljes műszakos mintavétellel) történő méréséről,
- c) a munkavállaló bőrébe vagy bőrén át a munkavállaló szervezetébe felszívódó rákkeltő mennyiségének becsléssel történő meghatározásáról,
- d) külön jogszabályban meghatározott anyagok esetében biológiai monitorozás elvégzéséről (a szervezetbe jutott rákkeltők mennyiségének, a dolgozó vegyi anyaggal történt terhelésének becsléséről),
- e) szükség esetén, a foglalkozás-egészségügyi szolgálat orvosának javaslatára citogenetikai vizsgálat elvégzéséről,
- f) a tevékenység során az 5. § (8) bekezdésében meghatározott munkaidő szerinti foglalkoztatásról,
- g) a tevékenységhez minimálisan szükséges munkavállalói létszám meghatározásáról.

(3) A munkáltató - amennyiben a fővárosi és megyei kormányhivatal munkavédelmi felügyelősége indokolt esetben nem ír elő nagyobb gyakoriságot - **a kockázatbecslést legalább kétévenként megismételteti.** A honvédelemért felelős miniszter irányítása alá tartozó minisztérium (a továbbiakban: HM) és a Magyar Honvédség (a továbbiakban: MH) alárendeltségébe tartozó katonai szervezeteknél az MH

szakhatóságai - a munkavédelmi felügyelőség tájékoztatása mellett - jogosultak a kockázatbecslés elrendelésére.

(4) A kockázatbecslést meg kell ismételni minden olyan változás esetében, amely hatással lehet a munkavállalók rákkeltővel történő expozíciójára.

(5) A kockázatbecslést, illetőleg a kockázatkezelésre vonatkozó intézkedéseket írásban kell dokumentálni. A HM és az MH vonatkozásában a szolgáltatott adatok titokvédelmét a munkavédelmi felügyelőség biztosítja, melyet az adatszolgáltató jogosult ellenőrizni. Ennek elmaradása esetén az adatszolgáltatást a titokvédelmi követelmények biztosításáig az adatszolgáltató felfüggesztheti.

(6) A munkavédelmi felügyelőség kérésére a munkáltató köteles a kockázatbecslés és a kockázatkezelés során birtokába jutott valamennyi adatot, információt átadni.

5. § (6) Bármely expozíciós úton (belégzés, bőrön át) **egyidejűleg több rákkeltőnek a szervezetbe jutása esetén évente mérni kell az expozíciót, és becsülni kell a terhelést; a terhelés becsülésére biológiai monitorozást, illetőleg citogenetikai vizsgálatot kell végezni.** A belégzés okozta expozíciós koncentráció mérését, valamint a bőrön át a szervezetbe jutó rákkeltő becsült dózisát írásban dokumentálni kell.

(7) **A rákkeltő okozta expozíciót a napi munkaidőre vonatkoztatva nyílt téren történő munkavégzés esetén is kétfévente meg kell határozni vagy meg kell becsülni.** Tartósan nyílt téren rákkeltővel foglalkoztatott munkavállaló esetében a rákkeltő okozta terhelés biológiai vizsgálatokkal történő becsülését is el kell végezni.

c) *Azbesztexpozícióval járó tevékenység*

Vonatkozó jogszabály: az azbeszttel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló 12/2006. (III. 23.) EüM rendelet

3. § (1) Minden olyan tevékenység esetében, amikor azbesztexpozíció kockázata feltételezhető, a munkáltató köteles az Mvt. 54. §-a szerinti **kockázatértékelést elvégezni, amelyből megállapítható a munkavállalót érő azbesztexpozíció jellege és mértéke.**

(3) Az (1) bekezdés szerinti kockázatértékelésről a munkáltató - az Mvt. 70. §-ának megfelelően - konzultációt folytat a munkavállalókkal, illetve a munkavédelmi képviselővel. **A kockázatértékelést soron kívül felül kell vizsgálni, ha okkal feltételezhető, hogy az nem megalapozott, továbbá ha a munkavégzés körülményeiben lényeges változás történt.**

6. § (1) Az első kockázatértékelés eredményétől függően - a 7. § szerinti határérték betartása érdekében - **a munkahelyi levegő azbesztkoncentrációjának mérését rendszeresen, de legalább háromhavonta, a technológia megváltoztatása esetén soron kívül el kell végezni.** A mérések gyakorisága évi egyre csökkenthető, ha

- a) a munkahelyi tevékenységben nem történt jelentős változás, és
- b) a megelőző két mérés során a légtér azbesztszennyezettsége nem lépte túl a 7. § szerinti határérték-koncentráció felét.

(2) A mintavételt úgy kell végezni, hogy az az egyes munkavállalókat érő azbesztexpozíció tekintetében jellemző legyen. A mintavételt a munkavállalókkal, illetve a munkavédelmi képviselőkkel történő konzultációt követően kell elvégezni.

(3) A (2) bekezdés szerinti mintavételt, azbesztazonosítást, a (7) bekezdésben és a 7. §-ban meghatározott határérték betartására irányuló mérést a tevékenységre akkreditált laboratórium végezhet.

d) **Zajexpozícióval járó tevékenység**

Vonatkozó jogszabály: a munkavállalókat érő zajexpozícióra vonatkozó minimális egészségi és biztonsági követelményekről szóló 66/2005. (XII. 22.) EüM rendelet

4. § (1) Az Mvt. 54. § (2) bekezdése szerinti **kockázatértékelés** (a továbbiakban: kockázatértékelés) keretében a munkáltató köteles becsléssel, szükség esetén méréssel meghatározni azt a zajszintet, amelynek a munkavállalók ki vannak téve.

(2) A zajmérést a melléklet szerint kell elvégezni.

(3) **Zajmérést kell végezni:**

- a) új munkahely létesítése, illetve új munkaeszköz (pl. gép, berendezés) üzembe helyezése esetén;
- b) meglévő munkahely, munkaeszköz átalakításakor, új helyre telepítésekor, valamint technológia- és termékváltás esetén, ha az átalakítás, illetve a változás a zajexpozíció mértékét módosíthatja;
- c) munkakör kialakításakor;
- d) a munkavállalót érő zajexpozíció meghatározásakor.

(4) A kockázatértékelés készítésekor a zajméréstől el lehet tekinteni, ha a munkáltató nyilatkozata alapján egyértelműen kijelenthető, hogy a zajterhelés biztosan nem haladja meg a 3. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alsó beavatkozási határértékeket.

5. § (1) **Zajmérést végezhet a**

- a) zajártalom szakterületre az egészségügyi miniszter rendelete alapján engedéllyel rendelkező szakértő;
- b) Nemzeti Akkreditáló Testület által e tevékenységre akkreditált szervezet (laboratórium).

7. § (1) A munkáltatónak a kockázatértékelés során különösen a következőket kell figyelembe venni:

- a) zajterhelés szintjét, jellegét és időtartamát, beleértve az impulzusos jellegű zajexpozíciót is;
- b) a 3. § (1) bekezdés szerinti zajexpozíciós határértékeket és beavatkozási határértékeket;
- c) a sérülékeny kockázati csoportba tartozó munkavállalók (terhes nők, fiatalkorúak, hallássérült munkavállalók) egészségét és biztonságát érintő bármilyen hatást;

- d) a zaj és a munkahelyen előforduló ototoxikus anyagok közötti, illetve a zaj és a rezgések közötti kölcsönhatásokból eredő, a munkavállalók egészségét és biztonságát érintő hatásokat;
- e) a zaj és a figyelmeztető jelzések, illetve a balesetek kockázatának csökkentése érdekében alkalmazandó egyéb hangjelzések közötti kölcsönhatásokból eredő, a munkavállalók egészségét és biztonságát érintő közvetett hatásokat;
- f) az alkalmazott munkaeszköz gyártója által a zajkibocsátással kapcsolatban szolgáltatott információkat;
- g) a csökkentett zajkibocsátású munkaeszköz vagy a meglévő munkaeszköze kifejlesztett zajkibocsátást csökkentő kiegészítő berendezések (például: hangtompító, hanggátló géptok) meglétét;
- h) a munkáltató felelőssége alá tartozó, munkaidőn túli zajexpozíciót;
- i) az egészségügyi hatóságtól, illetve a foglalkozás-egészségügyi szolgáltatattól kapott információkat, beleértve a tudományos publikációkat is;
- j) a megfelelő zajcsökkentő tulajdonságokkal rendelkező hallásvédő eszközök rendelkezésre állását.

(2) A munkáltatónak olyan kockázatértékeléssel kell rendelkeznie, amely meghatározza, hogy a 8-11. §-ok rendelkezései szerinti milyen intézkedéseket kell megtenni. A kockázatértékelésnek papíralapú adathordozón hozzáférhetőnek kell lennie.

(3) A kockázatértékelést az Mvt. 54. § (3) bekezdése alapján első alkalommal legkésőbb a munkáltató tevékenységének megkezdésétől számított egy éven belül, azt követően indokolt esetben köteles elvégezni és azt évenként felülvizsgálni. Indokolt esetnek kell tekinteni különösen a kockázatok (munkakörülmények, az alkalmazott technológia, veszélyes anyag, készítmény, munkaeszköz, munkavégzés) lényeges megváltozását, illetőleg új technológia, veszélyes anyag, munkaeszköz, munkaszervezés bevezetését, alkalmazását, vagy ha az egészségügyi vizsgálat azt indokolja.

e) **Rezgésexpozícióval járó tevékenység**

Vonatkozó jogszabály: a rezgésexpozíciónak kitett munkavállalókra vonatkozó minimális egészségi és munkabiztonsági követelményekről szóló 22/2005. (VI. 24.) EüM rendelet

4. § (1) Az Mvt. 54. §-ának (2) bekezdése szerinti kockázatértékelés (a továbbiakban: kockázatértékelés) keretében a munkáltató köteles minőségileg, illetve szükség esetén mennyiségileg (méréssel) értékelni azokat a mechanikai rezgésszinteket, melyeknek a munkavállalók ki vannak téve. A megfelelő méréseket a melléklet I. részének 2. pontja vagy II. részének 2. pontja szerint kell végrehajtani.

(2) A mechanikai rezgésexpozíció mértéke minőségi értékelését az egyes munkafolyamatok vizsgálatával, illetve a használt berendezés vagy berendezéstípus által kibocsátott rezgés valószínű mértékéről a gyártó által adott információk figyelembevételével kell elvégezni.

(3) A mennyiségi kockázatértékelés elkészítéséhez rezgésmérést kell végezni:

- a) az új létesítmény, gép, berendezés (a továbbiakban: munkaeszköz) üzembe helyezése során, kivéve amikor a gyártó által adott információ alapján a rezgésszint a prevenció határértékét nem éri el;
- b) meglevő létesítmény, munkaeszköz átalakításakor, új helyre telepítésekor, valamint technológia- és termékváltás esetén, ha az átalakítás, illetve a változtatás a rezgésterhelés mértékét módosíthatja;
- c) munkakör kialakításakor;
- d) foglalkozási eredetű egészségkárosodás vagy annak gyanúja, panaszbejelentés, másodfokú eljárás vagy az Országos Egészségbiztosítási Pénztár, a fővárosi és megyei kormányhivatal egészségbiztosítási pénztári feladatokat ellátó szakigazgatási szerve, továbbá bíróság megkeresése esetén, valamint ha jogerős hatósági határozat írja elő.

(4) A (3) bekezdés d) pontja szerinti esetben - arra akkreditált szervezet (laboratórium) bevonásával - rezgésvizsgálatot is kell végezni.

(5) Az (1) bekezdés szerinti kockázatértékelést az előírt szakképesítéssel rendelkező személynek kell megtervezni és elvégezni az Mvt. 54. §-ának (3) bekezdésében foglalt időközönként. A mechanikai rezgése xposzícióról szerzett adatokat olyan formában kell megőrizni, amely lehetővé teszi a későbbi betekintést is.

(6) A kockázatértékelés során különösen a következőket kell figyelembe venni:

- a) az expozíció mértékét, típusát és időtartamát, beleértve minden szakaszos vagy impulzív rezgése xposzíciót is;
- b) a 3. § szerinti expozíciós és prevenció határértékeket;
- c) a különösen nagy kockázatnak kitett munkavállalók egészségét és biztonságát érintő bármilyen hatást;
- d) bármely, a munkavállaló egészségét érintő olyan közvetett hatást, amely a mechanikai rezgés és a munkahely, vagy egyéb munkaeszköz közötti kölcsönhatásból ered;
- e) az alkalmazott munkaeszköz gyártója által szolgáltatott információkat;
- f) a mechanikai rezgése xposzíció szintjét csökkentő, helyettesítő eszközök meglétét;
- g) a munkáltató felelőssége alá tartozó, a munkaidőn túli egész testre kiható rezgés mértékét;
- h) a sajátos munkakörnyezeti tényezőket (alacsony hőmérséklet stb.);
- i) a munkavédelmi felügyelőségtől, illetve a foglalkozás-egészségügyi szolgálattól kapott információkat, beleértve a tudományos publikációkat is.

(7) A munkáltatónak olyan kockázatértékeléssel kell rendelkeznie, amely meghatározza, hogy milyen intézkedéseket kell megtenni az 5. § és 6. § rendelkezései szerint. A kockázatértékelésnek papír alapú adathordozón hozzáférhetőnek kell lennie.

(8) A kockázatértékelést évenként aktualizálni kell, oron kívül akkor kell felülvizsgálni, ha olyan változás következett be, amely azt szükségessé teszi, vagy ha az egészségügyi vizsgálat eredménye azt indokolja.

f) *Biológiai tényezők expozíciójával járó tevékenység*

Vonatkozó jogszabály: a biológiai tényezők hatásának kitett munkavállalók egészségének védelméről szóló 61/1999. (XII. 1.) EüM rendelet

3. § (1) *Annak érdekében, hogy a munkavállaló biztonságát és egészségét fenyegető kockázatot meg lehessen becsülni, továbbá a szükséges intézkedések meghatározhatók legyenek, a munkáltatónak minden olyan tevékenységnél, amely feltehetően biológiai tényezők kockázatával jár, meg kell határoznia a munkavállalókat, illetve munkát végző személyeket (a továbbiakban együtt: munkavállaló) érő expozíció jellegét, időtartamát és - amennyiben lehetséges - mértékét.*

(2) *A különböző csoportokba tartozó biológiai tényezők együttes expozíciójával járó tevékenységnél a kockázatot minden jelen lévő biológiai tényezőre meg kell becsülni.*

(3) *A kockázat becslését évente, továbbá minden olyan esetben meg kell ismételni, amikor a körülmények megváltozása a munkavállaló biológiai tényezőkkel történő expozícióját befolyásolhatja.*

(4) *A (2) bekezdés szerinti becslést az alábbi szempontok szerint kell elvégezni:*

- a) *a biológiai tényezők 2. § (2) bekezdése alapján történő csoportba sorolása a 3. számú mellékletnek megfelelően,*
- b) *a fővárosi és megyei kormányhivatal munkavédelmi felügyelőségének (a továbbiakban: munkavédelmi felügyelőség) a bejelentés során tett ajánlásai,*
- c) *a foglalkozási, illetve a foglalkozással összefüggésbe hozható megbetegedésekre vonatkozó információk,*
- d) *a munkavállaló munkahelyi tevékenységéből adódó lehetséges allergizáló és toxikus hatások,*
- e) *a munkavállaló tényleges foglalkozási, illetve foglalkozással összefüggésbe hozható megbetegedései.*

g) *Hátsérülések kockázatával járó kézi tehermozgatás*

Vonatkozó jogszabály: az elsősorban hátsérülések kockázatával járó kézi tehermozgatás minimális egészségi és biztonsági követelményeiről szóló 25/1998. (XII. 27.) EüM rendelet

3. § (2) *Ha a munkavállalók részéről súlyos terhek kézi mozgatása nem kerülhető el, a munkáltató a munkavégzés helyeit - amennyiben ez lehetséges - oly módon alakítja ki, hogy az ilyen kézi anyagmozgatás feltételei a legbiztonságosabbak és az egészségre ártalmatlanok legyenek, ennek keretében - figyelembe véve az 1. számú mellékletben foglaltakat -*

- a) *a munkavégzés megkezdése előtt felméri az adott munka jellegének megfelelő egészségügyi és biztonsági követelményeket, és különösen a teher jellemzőit,*
- b) *megfelelő intézkedések megtételével a lehető legkisebbre csökkenti a munkavállalókat fenyegető hátsérülés kockázatát.*

h) *Képernyő előtti munkavégzés*

Vonatkozó jogszabály: a képernyő előtti munkavégzés minimális egészségügyi és biztonsági követelményeiről szóló 50/1999. (XI. 3.) EüM rendelet

3. § A munkáltató az Mvt. 54. §-ának (2) bekezdése szerinti kockázatbecslés, értékelés során, valamint a képernyős munkahelyen történő munkavégzés egészségi és biztonsági feltételeinek rendszeres ellenőrzése alkalmával folyamatosan vizsgálja az alábbi kockázatok előfordulását:

- a) látásromlást előidéző tényezők,*
- b) pszichés (mentális) megterhelés,*
- c) fizikai állapotromlást előidéző tényezők.*

Budapest, 2012. március

Nemzeti Munkaügyi Hivatal
Munkavédelmi és Munkaügyi Igazgatóság
Munkavédelmi Főosztály

